

21 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ίουλιανού μάρτυρος (γ'-δ' αί.). Τερεντίου ιερομάρτυρος
ἐπισκόπου Ίκονίου (α' αί.), Νικήτα ιερομάρτυρος τοῦ Νισυρίου
(†1732).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει
διαλαμφάντων πατέρων, σύναξις πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ
ἀγίων, πάντων τῶν ἐν Πάτμῳ ἀγίων, πάντων τῶν ἐν Λέσβῳ
ἀγίων, τῶν ἐν τῇ Σκῆτῃ Βεῤῥοίας ἀγίων, ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης)
σύναξις τῆς ἀγίας βασιλίσης Ἄρτης Θεοδώρας, καὶ ἐν Χίῳ
σύναξις τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς καλουμένης Ἀρβανίτισης.

ᾠχος α'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρατιωτωνφυλασσοντωντοαχραντονσουσωω
μα^Δ ανεεστηςτριημεροςΣωτηρδωρουμε
νοςτωκοσμωνζωηνδιατουτοαιδυναα
μειςτωνουρανωνεβωνσοιΖωοδοοτα^π
δοοξατηαναστασεισουΧριστεδοοξατηβα
σιλειασου^Δ δοξατηοικονομιασουμονεφι
λανθρωωπε^π

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤουΓαβριηλφθεγξαμενουσοιΠαρθενετοχαι
ρε^Δ συντηφωνηεσαρκουτοοτωνολωνΔε
σποοτης^π ενσοιτηαγιαΚιβωτωωςεφηο
δικαιοςΔαβιδ^Δ εδειχθησπλατυτεερατωνουρα
νων^Δ βαστασατονΚτιστηνσου^π δοοξατωενοικη
σαντιενσοιδοξατωπροελθοοντιεκσου^Δ δοξα
τωελευθερωσαντιημαςδιατουτοοκς σουου
ουου^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

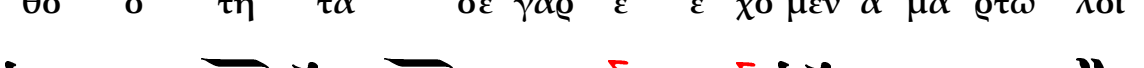
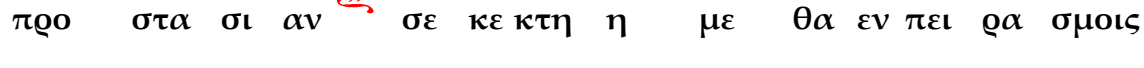
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος ἧ Κε - θ.

Τὸν τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ρθν τες νε
κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ε
γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φθ και μο νω Θε ω η μων
Δόξα.

Σταυ ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρ μον εν
μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θα νον τας ως μο νος φι λαν θρωπος
Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

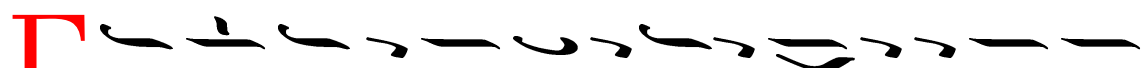

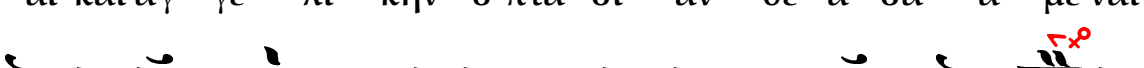
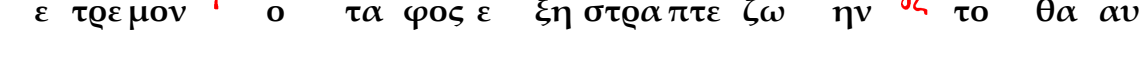
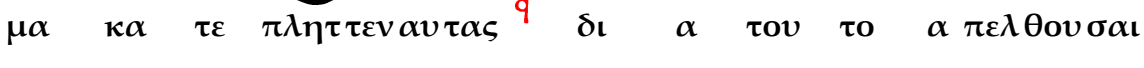
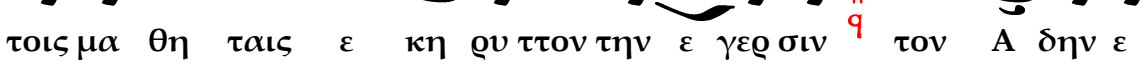

Μη τε ρα σε Θε ου ε πι στα με θα παν τες

 Παρ θε νον αλ η θωςκαιμε τα το κον φα νεισαν ^u οι

 πο θω κα τα φε ευ γον τες προς την σην α γα

 θο ο τη τα ^u σε γαρ ε ε χο μεν α μα ρτω λοι

 προ στα σι αν ^u σε κε κτη η με θα εν πει ρα σμοις

 σω τη ρι αντην μο νην Πα να μω μον ^u

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

ᾠχος $\frac{6}{9}$ Πα φ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι

 αι και αγ γε λι κην ο πα σι αν θε α σα α με ναι

 ε τρε μον ^{π 9} ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην ^{Δ 9} το θα αυ

 μα κα τε πληττε ναυτας ^{π 9} δι α του το α πελθουσαι

 τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γερ σιν ^{π 9} τον Α δην ε

 σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να τος ^{Δ 9}

 και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως

 φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυ ρου ^{π 9}
 Δόξα.

Ε τω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν

των και εν νε κροισ λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος
α νε στης τρι η με ρος Σω τη ρ και η γει ρας Α δα μ
εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σεις ου
ξα τη συ γκα τα βα σεις ου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Κε ϑ

Μα ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον
να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος
νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας α μα ρ τω λων σω τη
ρι α και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α
και σω ζεις τους δου λους σου

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος Κε ϑ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Tων α γγε λων ο δη η η μος ^{v'}₂₂ κα τε

πλα γη ο ρω ων σε ^{v'}₂₂ ε εν νε ε κροι οισ λο γι

σθε ε ε ε ντα ^u₉ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^{v'}₂₂

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^{v'}₂₂ και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα ^u₉ και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ^u₉

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Tι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{v'}₂₂ ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^u₉ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^u₉ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^u₉ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος ^u₉

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Λ ι ι α αν πρω ï μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον^{v' 22} προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γϑ ϑ ϑ

σαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε^{v' 22} θρη νϑ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε^{u q}

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θϑ ϑ ϑ ϑ σαι^{v' 22} προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ^{u q} ε νη χαν το αγ γε ε ε λθ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νϑ^{v' 22} τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τϑ μνη η μα τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^{u q}

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ

τθ Υι ο ο ο ον τε ^{v 22} και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ^{u q} την Α γι ανΤρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ^{v 22} συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^{u q} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^{u q}

Και νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^{u q}

Ζω ο δο την τε κθ ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ^{v 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^{u q} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^{v 22} ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ

σθ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος ^{u q}

Αλλη λθ ι α Α λλη λθ ς ι α ^{v 22} Α λλη

λϞ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λϞ ι α A λλη λϞ ι α ^{v'}₂₂ A λλη

λϞ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ^χ

ο ο ος ^u₉

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^λ₉ Κε ϕ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σϞ ^u₉

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^u₉ τϞ θα να α

τϞ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραντα ^u₉ και εξ α δϞ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^u₉

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σϞ ^u₉

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{v'}₂₂ ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z z} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' z z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ²² A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ (δεις) ⁹

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ²² A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^υ ⁹

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἐπι γυλόμεται σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{\pi}{9}$ Πα ϑ

Ἀντίφωνον Α

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο

δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π ⁹

T οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ

γι νε ται ^Δ ⁹ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π ⁹

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ ⁹ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^Δ ⁹

A γι ω Πνευμα τι τι μη και δοξα ωσ περ Πα
τρι προει α μα και Υι ω ^π₉ δια του το α σωμεν
τη τρι α διμο νο κρα το ρι α ^π₉

Ἀντίφωνον Β΄

E ις τα ο ρητων σων υ ψωσας με νο μων ^Δ₂ α ρε
ταις εκ λαμπρον ο Θε ος ι να υ μνω σε ^π₉

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον
με φρου ρησον ^Δ₂ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας ^π₉

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ₂ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ₂

A γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει
ται ^Δ₂ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π₉ ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω ^π₉

Ἀντίφωνον Γ΄

Επι τοις ειρηκοσι μοι ο δευσωμεν εις
τας αυλας του Κυριου Δ ευφρανθημου το πνευμα
συ γχαιρει η καρδια π ρ

Επι οικον Δαβιδ φοβος με γας εκει γαρ
θρονων εκτεθεν των Δ κριθη ησονται α πασαι
αι φυλαι της γης και γλωσσαι π ρ

χ **Δ**οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι Δ και νυν και αι χ και εις τους αιωνων
αιωνων α μην Δ

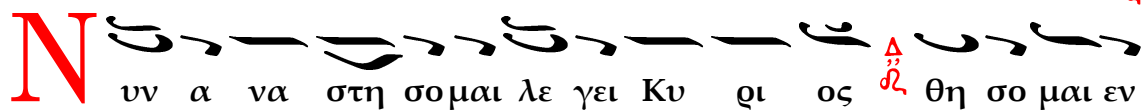
Αγιω Πνευματι τιμην προσκυνησιν δοξαν
και κρατος Δ ως Πατρι τε αξιον και τω Υιω ωδειπρο
σφειν π ρ μονας γαρεστιν η Τριαστη φυυσει αλλ
ουπροσωποις π ρ

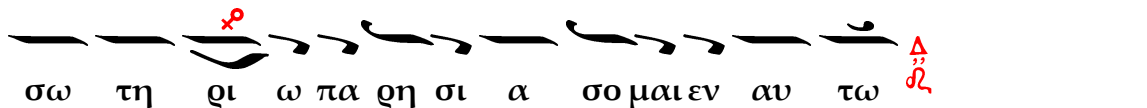
Τὸ Προκείμενον.

Νυν αναστησομαι λεγει Κυριος Δ θεσομαι εν
σωτηριω παρησιασομαι εν αυτω Δ

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν

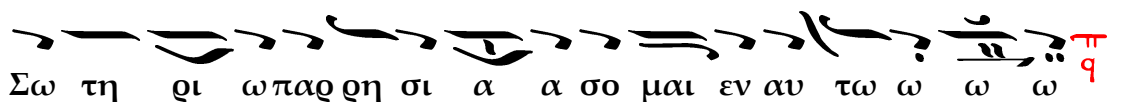
αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

N **Δ**
υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος **Δ** θη σομαι εν

 Δ
σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω **Δ**

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

N **Δ**
υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος **Δ** θη σομαι εν

 Δ
Σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω **Δ**

ΤΑΞΙΣ ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

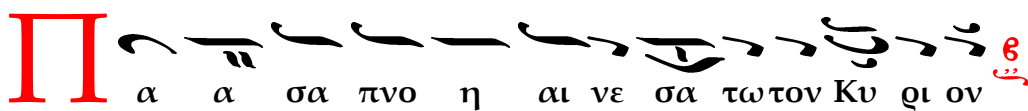
Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

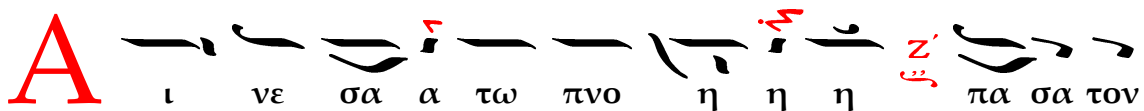
Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

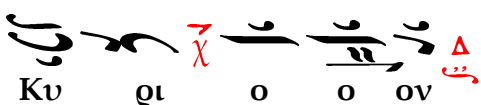
Ἀμήν.

Ἦχος Δι - θ

Π **ε**
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

A **ε**
ι νε σα α τω πνο η η η **ε** πα σα τον

 Δ
Κυ ρι ο ο ον **Δ**

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑθθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιotoῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειφοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ κα θάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομιαν μὲ γωγινωσκω καὶ

ἡ ἀμαρτία μὲ νωπιον μὲ στιδιὰ παν

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρον ε

νωπιον σε ποιήσῃ οπως ἀνδικαίω

θῆς ἐν τοῖς λόγοις σε καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου νεληφθῆν καὶ ἐν

ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡμῆτηρ μὲ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡγαπήσας ταὰ

δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σε δὲ λώσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδὲ ὄ ὄ ὄ ὄ ὄ ὄ γὰρ ἀληθῆ

θειαν η η η γαπη η σα ας τα α δη λα και
αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι
α ας σϛ ϛ ϛ ε δη λω ω ω ω σα α α α ας
μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀχορός.

Ε ις πολλ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

Α πο σρεψον το προσωπον σϛ α πο των α
μαρ τι ων μϛ και πα σαστας α νο μι ας μϛ ε ξα λει
ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα εϑες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ

Μη αποριψης με απο τσπροσωπσσ και
το Πνευμα στο αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανομους τας οδσσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιας μα αγαλλιασεται η γλωσσα μα την
δι και ο συνησσ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξις και το
στομα μα αναγγειλει την ανεσινσσ

Οτι ειη θελησασθυσι ανεδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

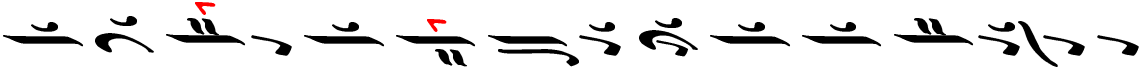

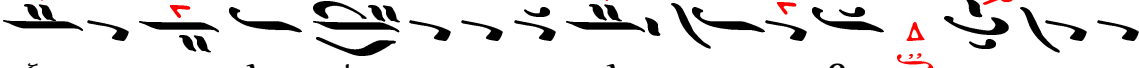

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

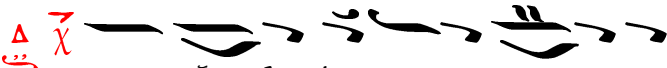
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κ' πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μ

 Α να στας ο Ι η σης α πο τ' τα

 α α α α φ' κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο

 ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη
 γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
 Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσεῖληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

*Καὶ τοῦ ἀγίου ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·
Ἰουλιανὸν ὕμνοισι Μάρτυρα στέφω. Ἰωάννου Μοναχοῦ.*

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰεροῖς εὐφημείσθω, ὕμνοις Ἀθλητά σου ἡ αἰοίδιμος, καὶ ὑπέρτιμος μνήμη, ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδόξασται.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλισθον οὐχ ὑπέστης, διηγωνισμένος τὸ μαρτύριον, τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα, ἀσθενεῖα σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Δόξα.

Ὑπὲρ αἴγλην χρυσίου, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπαστράπτων, καὶ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἶδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Ῥδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ ἀγίου. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λίθοις οὐ προστέταγμαί, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανός, τῷ φρενοβλαβοῦντι, δικαστῇ ἀπεφθέγγετο.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανέ, ὡς Κριτῇ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

Δόξα.

Ἄφρων οὐ γεγένημαι, ὁμολογῶν Θεὸν ἔφη, Ἰουλιανός, ἓνα ἐν Τριάδι ἀμερίστως ὑμνούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ ἀγίου.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰδάτων πνιγμονῆ, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος σοφέ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπείληφας· ὅθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν, Χριστῷ ἰκετεύομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφρῃσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἅδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἅδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι·*Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στίχ. Φέρων τι χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλου,
Ἰουλιανὸν βάλλεται πόντου μέσον.

Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἰσέδου εἰκάδι πρώτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου.

Στίχ. Τῆς Ἀφροδίτης τῷ ξοάνῳ μὴ θύων,
Ἀφροδίσιος θανατοῦται τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχ. Γῆς Τερέντιος τὴν ἀρὰν γενναιόφρων,
Τέλους ἀφορμὴν εὗρεν εὐλογημένην.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Νικήτας ὁ Νισύριος, ὁ ἐν τῇ Χίῳ μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος ,αψλβ΄ (1732), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεῖς, Νικήτα, τὸν σὸν αὐχένα ξίφει,
Τέτμηκας ἐχθροῦ τὰς πανουργίας πάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Βασιλίσης, Κελσίου, Ἀναστασίου, Μαρκιανίλλας, τῶν εἴκοσι στρατιωτῶν καὶ τῶν ἑπτὰ ἀδελφῶν.

Στίχ. Ἰουλιανοῦ πᾶσα δειλία μακρὰν ὠχρία,
Μᾶλλον γὰρ εὐχρουν εἶχεν αὐτὸν ἢ σπάθη.

Κτείνας τὸν Ἀντώνιον ὁ σπαθηφόρος,
Ἄκων ἐκόντα δεικνύει νικηφόρον.

Τί τῶν μελῶν πέπονθεν Ἀναστασίου;

Ἐμοῦ, λέγεις, τράχηλος ἐκκοπεῖς ξίφει.

Δίδωσι μητρὶ Κέλσιος Βασιλίσση,
Καλὰ τροφεία συνθανῶν αὐτῇ ξίφει.

Εὐτολμος εἰκάς δεσμοφρουρούντων μία,
Χριστοφρονούντων ἐκ ξίφους ὠφθη μέρος.

Αἰῶνας ἐκτυποῦντες ἑπτὰ τοῦ βίου,
Λείπουσιν ἑπτὰ σύγγονοι βίον ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἄννης τῆς βασιλίσσης Σερβίας, τῆς διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ἀναστασίας μοναχῆς, μητρὸς τοῦ ἁγίου Σάββα, πρώτου ἀρχιεπισκόπου Σερβίας.

Στίχ. Ἀναστασίαν βασιλίссαν γεραίρω,
Βασιλίссαν ὧδε καὶ ἐν Ἐδὲμ ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουαρσάμπ Β΄, βασιλέως τῆς Γεωργίας, στραγγαλισθέντος ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τῶν φανατικῶν μουσουλμάνων περσῶν, κατὰ τὸ ἔτος ,αχκβ΄ (1622).

Στίχ. Οὐ δειλιάσω στραγγαλιὰν θανάτου,
Ἐφη Λουαρσάμπ ἀθλῶν ὑπὲρ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ εὐρέσεως τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ Βατοπαιδινοῦ, τοῦ καλουμένου Γραικοῦ, γενομένης ἐν ἔτει ,αϞϞϞϞ (1996).

Στίχ. Μαξίμου ὁστέα ἐκ γῆς φανέντα,
ἡμᾶς φαιδρύνουσιν ὑπὲρ χρυσίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τῆς ἁγίας Εἰκόνοσ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς «Ἐλεούσης», εὐρεθείσης ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αϞϞβ΄ (1962) ἐν τῷ χωρίῳ Ξυνιάδι τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ.

Στίχ. Ἐλεος πηγάζουσα ὦ Ἐλεοῦσα
Ἡ Εἰκὼν σου δέδοται ἡμῖν ἐκ γαίης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ματθαίου, μνήμη ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμφάντων Πατέρων.

Στίχ. Ὄρη παρῆλθε πάντα, τοῦ Ἄθω Ὄρος,
Εὐρωπαϊκῆς γῆς, τῆ ἁγιωνυμίας·

Ἦνθησεν ἄνθη ἀνθεοτροφῆς Ἄθως,
Ὄντως νοητά, τοὺς δὲ θεῖους Πατέρας·

Χορὸν θεοειδῆ τῶν ἐν Ἄθῳ Πατέρων,
Χορὸς γεραίρει τῶν Μοναστῶν τοῦ Ἄθω.

Πληθὺς Ἀθωνιάς, ἀμφὶ θόωκον στήκε Θεοῖο.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκερο
 τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
 τη θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω
 σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σα τς υ ψι
 στς ο ο προ φητης Αβ βα κμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ὄ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω
 Θε ω ω τω ω σω τη ρι μς
Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^ε την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

2 ^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησ αυ τ^ε ι δα γαρ α πο τ^ε νυν μα
κα ρι ^χ ς σι με πα σαι αι γε νε αι^ε

T^ε την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^ε την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

3 ^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος^ε και α γι ον το ο νο μα αυ τ^ε και
το ε λε ος αυ τ^ε εις γε νε αν και γε νε
αν^χ τοις φο β^ε με νοις αυ τον^ε

T^ε την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8} **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^χ ^{B8} **Κ**α θει λε δυ να στα σα πο θρωνων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ M την α δι α B8
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε
ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος

 και βο α α α α τω ^{B8} και ροις πα αμ μα κα ρι

 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

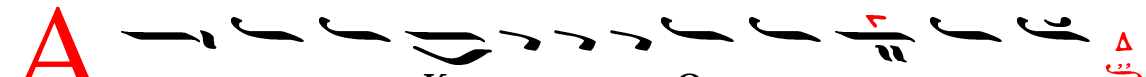
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

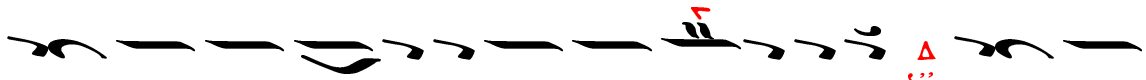
Ἦχος Δι-ϑ

A

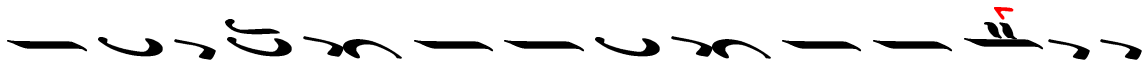

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^(δίς)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

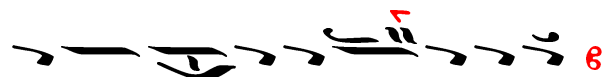

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Β'.

Ἦχος Δι-ϑ

T

 ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

 κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι

 ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

 θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε

φη ^θ ι δὲ Χριστοὺς ἐγήγηται ^Δ εἰπα
τε ⁷ συν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς αἰαἰαἰς ^Δ
ἐν τῷ ὀρφθασατέ Γαλιλαίαις ^θ
ἐκεῖν μὲν ὀφθη ἠσεται ^Δ ὡς προοίπει
ἐν τοῖς φιλίοις ^θ

Θεοτοκίον.

Αγγελος ἐνεκομισέτη Πααρο
θενωτοχαιαίρε ^θ προσηχρίστε ἐσυληψη
ὡς ^Δ Ἀγγελος δὲ ἐτονλιθον ^θ ἐκυλισεσθ
8 τὰ ἀφ' ^Δ ἀντιιλυπησόμεν ^θ γὰρ ^θ χα
ρας ἀφρααστὸν υμβόλα ^Δ ὁ δὲ ἀντιιθα
να ⁷ ἀτσεχορηγοοόν ^Δ τῆς ζωῆς
κηρυττων καὶ με ⁷ ἐγαλυων ^θ καὶ λεγων τη
ην ⁷ ἀναστασιν ^Δ γυναιξὶ καὶ τοῖς μύ
σταῖς ^θ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος 4 Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι
ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν
ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι
οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πα
σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε πει
υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον

δο ξα
αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τδ

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυναμείας ὡς ἀαυ

τα

ο σταυρον ὑπομεινεῖς καὶ τὸν θα

να τὸν καταργήσας καὶ ἀνάστασεν ἐκ τῶν νεκρῶν

κρῶν εἰρηνεύσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κυριε

ὡς ἄνακτορ ὑψίστος

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης

ααυτα

ο τὸν ἀδυσκλευσά καὶ τὸν ἀνθρώπων ἀνα

στήσασθαι ἀνάστασιν σου Χριστέ αἰ

ῶσον ἡμᾶς ἐν καρδιᾷ ἀκαρδίᾳ

μνείναι καὶ δοξαζεῖς εἰς εἰς σε

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

ψαλτηρίῳ καὶ κίθαρα

στη τον Πα ρα δει σον η νοι οι ξας Χρι στε ο Θε ος

η μων δο ο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. Γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σαπνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Ο δυ ρο με ναι με ε τα σπου ου δης το μνη

μα σου κα τε λα α βον αι αι τι ι ι μι ι αι γυ

ναι αι αι αι κες ευ ρου σαι δε τον τα φον α νε ω ω γμε

ε ε νον και μα θου σαι πα ρα του Αγ γε λου το

και νον και πα ρα δο ο ξον ον θα αυ μα α πηγ γει ει

λα α αν τοις Α α πο στο ο ο ο λοις ο τι α

νε στη ο Κυ ρι ι ος δω ρου με νο ος τω ω κο ο

σμων το με ε ε γα ε ε λε ε ε ος

Στίχ. Ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου
μη

ε πι λα θη των πε νη η των σου εις τε ε ε ε

λος

Tην των παθων θειαν μωλωπωωσιν σου προσκυνου
 μεν Χριστε εεοθεεος και την εν τη Σιων
 δεσποτικην ιερουουργιαν την εν τελει
 των αιωνων θεοφαναωως γεγενη
 μεεενην τους γαρ ενσκοτεικαθευδοοντας ο
 Ηλιος εφωτισα ας τη ηης δικαιαι
 οσουυυυυυνης προς ανεσπερον χειρα
 γωνων εελλααμψιν Κυρι εδοοοο
 ξαααα σοι

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,
 διηγῆσομαι παντα τα θαυμασι αααασθ

Tο φιλοταραχον γενοστων Ιουδαιων ε
 νωτισαασθε πουεισιν οι Πιλαατωπρο
 οσεελθοντες ειπωσιν οι φυλααασσοον
 τεεστρατιωωωωται πουεισιν αισφραγιδες
 του μνηματος που μετεεθη οτααφεις που

 ε π ρ α θ η η ο α α' α π ρ α α α α τ ο ς π ω ς

 ε σ υ λ η η θ η ο ο θ η σ α α υ ρ ο ς τ ι σ υ κ ο φ α ν τ ε ι τ ε

 τ η ν ε γ ε ρ σ ι ν τ ο υ Σ τ α α υ ρ ω ω θ ε ε ν τ ο ς π α ρ α α α

 ν ο ο ο μ ο ι ο ι Ι ο υ δ α ι α ι α ι ο ι α ν ε σ τ η ο

 ε ν ν ε κ ρ ο ι ς ε λ ε υ θ ε ε ρ ο ς και π α ρ ε χ ε ι ε ι τ ω ω

 κ ο ο σ μ ω τ ο μ ε γ α ε ε ε ε λ ε ε ε ε ο ς

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξ α Πα α α τ ρ ι ι ι και Υ ι υ ι ω και
 Α γ ι ι ω Πνε ε ευ μα τι

M ε τ α μ υ υ ρ ω ω ν π ρ ο σ ε λ θ ο υ ο υ σ α ι ς τ α ι ς
 π ε ρ ι τ η ν Μ α ρ ι α α α μ γ υ ν α ι α ι ξ ι και δι α
 π ο ο ο ο ρ ο υ ο υ ο υ μ ε ε ε ν α ι α ι ς π ω ς ε ε
 ε ε ε ε σ τ α ι α ι α α α υ τ α ι ς τ υ υ υ υ χ ε ι
 ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι τ υ χ ε ι ε ι ν τ ο υ ο υ
 ε ε φ ε ε τ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ
 ω ρ α α α θ η ο ο λ ι θ ο ς μ ε ε ε τ η ρ μ ε ε ν ο ς

και θεος νεαανιιιας καταστεεε
 λωων τον θοορουβον αυτωων τη
 ης ψυυχησ η γεοθηγαοφη ησιν Ι η
 σου ος Κυυριος δι οκη η η
 ρυξαατε τοις κη η ρυ ξιν αυ του ουμαα
 θη η ηταισ εις την Γα λι λαι αι ανδραα μει
 ει ει ει εν και αι αι αι αι ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο και ο ψε εσθαι Α αυ τον α
 να στα αν τα α ε ε ε ε εκ νε ε κρω ωων
 ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ ρι ι ι ι
 ον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι α
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα λην σου δο ξαν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερπαντο κραατορ Κυριε Υιε μονογενης

Ιησου Χριστε και αγιον πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιο

ος του Πατρος ο αιρωντην αμαρτιαν

του κοοσμου ελεησον ημας ο αιρωντας α

μαρτιας του κοοσμου

Προσ δε ξαιτην δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ειμονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξα του Πατρος

Αμην

Καθε καστηνη μεραν ελογησω σε και

αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνωνα και

εις τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα

ταυτη αναμαρτητους φυλαχθη η ναι ημας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε
ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη
ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο
ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι
νω σκου σι σε **Δ** Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος
Ι σχυ ρος **Δ** Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η
μας **π**₉

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι **Δ**

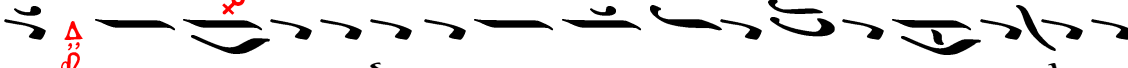
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην **Δ**

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας **π**₉

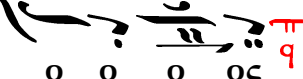
Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος **Δ** Α α α
γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος **Δ** Α α γι ο
ος Α α θα α να α α τος **Δ** ε ε λε ε η σο
ον η η η μα α α ας **π**₉

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν **Δ** α
σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω
ης ημων **π**₉ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

 τὸν το νικὸς ἐδωκεν ἡ μιν καὶ τὸ μέγα ἐελεε

 οὐ οὐ οὐ οὐ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

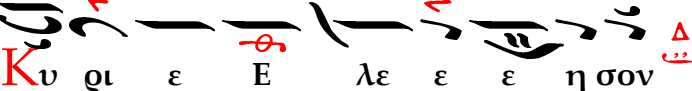
ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι ϑ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχου.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

σ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ρ ρ ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς
γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νη Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

ου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτην ζω ην δι α του το αι δυ να α

μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα

δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα

σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι

λα ανθρωω πε

τὸ τέλος

πε ε ε ε

λα ανθρωω πε

Τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων, Ἀπολυτίκιον. ᾠχος 4 Πα ρ

Τ ρς τϑ Α θω Πα τε ρας και α γγε λς εν σω μα
τι ο μο λο γη τας και Ο σι ι ρς Ι ε ρα αρ
χας και Μαρ τυ ρας τι μη σω μεν εν υμ νοις και ω δαις
μι μϑ με νοι αυ των τας α ρε τας η τϑ ο ρς πλη
θυς πα α σα των μο να στων κραυ γα α ζον τες
ο μο φω νως δο ο ξα τω στε φα νω σαν τι υ
μας δο ο ξα τω α γι α σαν τι δο ο ξα τω εν
κιν δυ νοις η μων προ στα τας δει ει ξα αν τι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ᾠχος 1 Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α

θα α να α τος ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην

Α γι ι ος α θα α να α α α τος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἔχος ἦ Πα

Ν ^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

Α ^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

Α^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

Α^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι

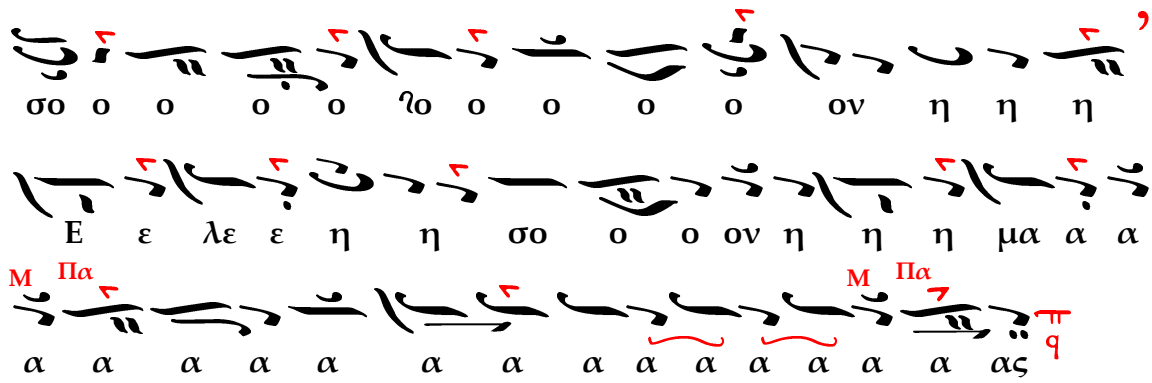
ι ι ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος Α

Κε θα α α α χα α α α α να α α α α α

Μ λιε ε Α **Κε** θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Ε^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς Β΄ Ματθαίου.
 Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

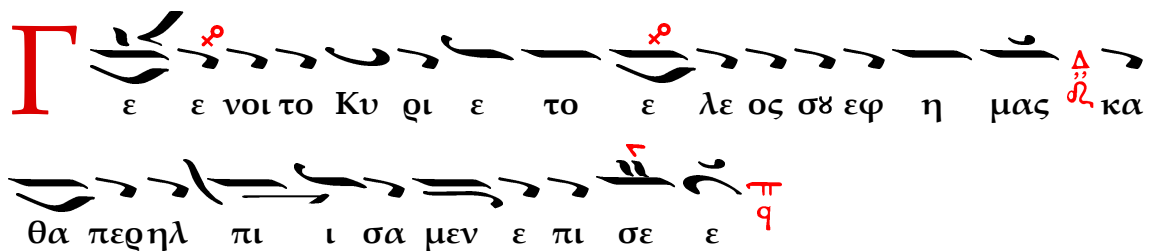
(Ψαλμὸς λβ΄).

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ΄ 22)

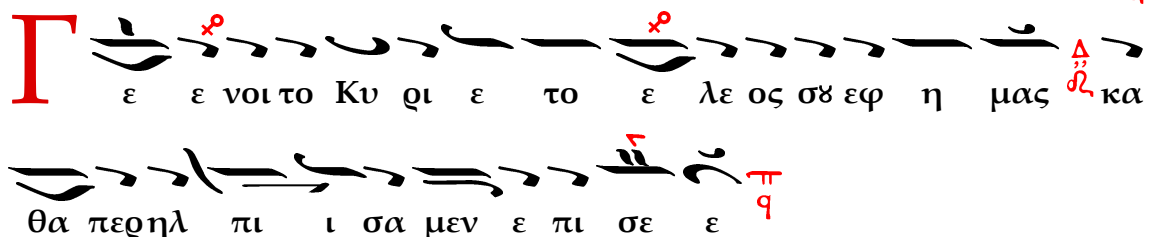
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ΄ 1)

Ἦ οὐ ψάλτης.

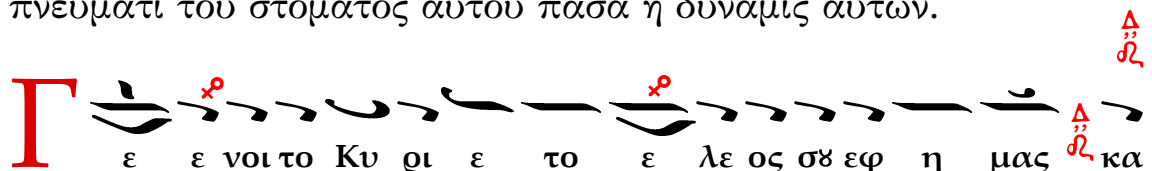
Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε ε ππ 9

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:
Τίτλος Ἀποστόλου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ῥωμ. γ' 10-16)

Ἀδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιοθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ιζ').

Ἦχος 4 Κε 6

Α ^{Πα} λλη λ8 8 8 ι̇ α ^{Κε} Α λλη η λ8 8 8
8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α α λλη η λ8 8 8
8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
Χ Ζη Κυ ρι ος και ευ λο γη τος ο Θε ος μ8
και υ ψω θη τω ο Θε ος της σω τη η η ρι
ι α α ας μ8

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α

Χ **O** Θε ος ο δι δϑς εκ δι κη σεις ε μοι και
 υ πο τα ξαςλα ϑ ϑ ϑ ϑς υπ ε ε ε με

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (δ' 18-23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ἦχος ἰζ' Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οιοι οιοι Δ
22

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος 4/9 Πα

Ο Πα
ι οιοι οιοι οιοι οιοι τα α α Χε ρου ου βι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ Κε
υ υ υ υ υ υ υ υ υ σπι M Πα
ι ι ι ι ι ι μ υ σπι ι κω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ως q ει κο ο ο ο νι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο ο ο
νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες q και αι αι αι αι
τη ζω ο ο ποι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι ζω
ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α Δι Πα
α α α α α δι ι q τον τρι σα α α α γι
ι ι ι ι ι ι ο ο ο ον q υ υ υ
υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α α α M Πα

δο ον τε ε ε ες ^Μ πα α α α α α α ^{Πα}
α σααν ^Π την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι
ι ι βι ο ^{Δι} τι κη η η η η η η ην ^{Πα} α πο
θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι ι μνα

α α αν ^Π

^{Πα} Ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε ε ^{Κε} ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α

α ^{Πα} των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι ^Π

^{Πα} Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α α

α α τω ω ω ως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου ουου με νον

τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν ^Π Α α α λ η λου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α α α ^Π

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ₉

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε _{Δ 9}

Π ^{Δι} α ρα α σχϑ Κυ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ₉

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ₉

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϑ ₉

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} _{Δ 9} μϑ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϑ _{Δ 9} ^{Πα} και

κα τα φυ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ ση ης

μϛ

Α Πα γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ και κα

Μ Πα α τα φυ υ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ

υ υ ση η η ης μϛ

Π Πα α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα

Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α

χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

Πα
 α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α φι ι ι
 ιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο
 ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ σα α α αν την ο
 ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο κον σε ε ε ε
 με γα α λυ υ νο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε εν

Συνετέθη κατ' έτος , α ϥ πδ ' , Ιανουαρίου κγ ' , έν τινι Goody's.
 Άντεγράφη , α ϥ γ ' , Δεκεμβρίου δ ' , έν τή ήμέρα τών κατά κόσμον
 γενεθλίων μου. I.A.

Άξιον έστιν, παρ' έμοϋ Ιωάννου, κατά τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος Πα ρ

Πα
 Α ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ω ως α α
 λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε
 Πα τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον την
 α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ςον και αι
 Πα πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε ε
 M Πα ε ε ε ε ρα α α τϛ ϛ Θε ε ϛ ϛ ϛ
 Δι ϛ ϛ η η η η μων τη η ην τι ι μι ω

τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρσ ς βι ιμ
 και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α α φι ι ιμ τη ην α α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο
 γο ο ο τε ε ε κσ ς ς σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν

(χθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σούς ύμνουῦντας φύλαττε τούς ἐν Ἀμερική.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου († 1822)

Ἦχος Πα ϕ

Α ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
 μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ο ν
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τσ ς Θε ε ε ς

ς ς η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε
 ρ ς ς βι μι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φμι
 την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο γον τε ε κ ς ς σα αν την ο ον
 τως Θε ο το ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε εν

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος Πά ρ

Α ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως
 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ει ν σε ε ε
 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον την α α
 ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α
 να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου Θε ε
 ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
 τε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι μι

και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μι τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως Θε
 ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ουσαν
 την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο το ο
 ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα φ

A ι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει
 χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι
 χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι
 χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι
 χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι χι

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως τϛ
 αι ω ω νο ο ος